Tüm anti-demokratik yasaklara hayır !

Karkerên Hemû Welatan Yekbin!

PÊŞENG

BO ŞOREŞ

25 Ağustos 1987
SAYI: 56-57

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN

Onmilyonların Boynuna Ve Beynine Vurulan Zincirlere Hayır !

Son iki yıldır burjuva basın-yayın organlarının, burjuva partilerinin temel tartışma konularının başında gelen faşist anayasanın ünlü geçici 4. maddesi, 6 Eylül 1987 günü "refarandum"a sunuluyor. Bilindiği gibi 4. madde bir avuç burjuva politikacısına konulan siyaset yasağını içeriyor. Kürdistan ve Türkiye halkları, kendilerine, anti-faşist demokrasiyi kazanma mücadelesine hiç bir şey kazandırmayacak bir "yasak"ın kaldırılması için sandık başına çağrılıyor. Yani onmilyonların üzerindeki yasaklar dururken, halk kitleleri, demokrasi sınavında sınıfta kalmış bir kısım burjuva politikacısının "yasakları" için sandık başına götürülüyor. Kimi gedikli burjuva politikacılarına göre 4. maddenin kaldırılmasıyla "Türkiye demokrasisi"nin son "ayı-bı"da giderilmiş olacak.

12 Eylül darbesinden bu yana, gerek faşist cuntanın başvurduğu plan ve manevralar gerekse "demokrasiye geçiş" sürecinde burjuva muhalefet güçlerinin takındıkları tutumlar, yaptıkları açıklamalar göstermiştir ki halklarımız refarandumla yeni bir oldubitti ve aldatmacayla karşı karşıyadırlar.

REFARANDUMA NASIL GELİNDİ

Faşist generaller cuntası darbeyle iktidara elkoyup, arkasındaki emperyalist ve yerli tekeller, onların ortak örgüt ve kuruluşları çıkarına halklarımıza karşı ekonomik, toplumsal ve siyasal uygulamalara girişirken hem kendine "partiler üstü" görünümü vermek hem de "her şeye yeniden başlama" adı altında başladığı faşist kurumlaşma sürecinde artık işe yaramayan veya darbeyle çıkarları zedelenen burjuva güçlerini temsil eden "eski" politikacıları etkisizleştirmek için 1982 Anayasası'na geçici 4. maddeyi koymuştu. Cunta, burjuva partilerini, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin yükselen mücadelesine, yani "komünizm ve bölücülüğe" karşı birleşmek yerine kısır çekişmelere kapılmakla, bir cumhurbaşkanını bile seçemeyecek oranda "rejimi bunalıma sokmak"la suçladı. "Son Türk devletinin yeni bir politika-

Devamı: S. 4'te

Kürdistan'da Olağanüstü Sömürge Valiliği

14 Temmuz'a daha uzun süre kala, faşist diktatörlüğün Milli Güvenlik Konseyi toplanarak, en son Kürdistan'ın bir kaç ilinde kalmış olan sıkıyönetimin de kaldırılmasını kararlaştırdı. Gerçi hem Türkiye'nin hem de Kürdistan'ın daha önce sıkıyönetimin kaldırılmış olduğu illerinde bu sefer "yönetimin sıkısı" demek olan olağanüstü hal yasası ilan edilmişti ama, gene de Özal hükümeti ve arkasındaki burjuva basını büyük yalan ve demagojilerle bu "değişikliği" iç ve dış kamuoyuna, "sivileşmeye", "demokrasiye geçiş"in adımları gibi göstermeye özen gösteriyorlardı. İç ve dış kamuoyunda inandırıcı görünebilmek ve diktatörlüğün sahte ve kara yüzünü tam gizleyebilmek için Kürdistan'ın kalan illerinde de sıkıyönetimin kaldırılması gerekiyordu.

Oysa Evren-Özal çetesinin ele başlılığını yaptığı faşist diktatörlüğün gönlü değil Kürdistan'da sıkıyönetimi kaldırıp olağanüstü hal yasası getirmeye, sıkıyönetimli terör ve zorbalığa bile razı değildi. Kürdistan'da daha

Devamı: S. 5'te

Bölgedeki İlerici Güçler Omuz Omuza

15.6.1987 tarihinde aralarında PPKK'nin de bulunduğu Ortadoğu'lu ve Kuzey Afrika'lı 16 parti ve örgüt, Irak Baas diktatörlüğünün Irak Kürdistanı'nda kimyasal silahları kullanmasını kınayan ortak bir bildiri yayınladılar.

Ürdün Komünist Partisi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Ürdün Örgütü, Batı Sahra Halk Kurtuluş Cephesi (POLİSARİO) Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe, Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe-Ürdün Örgütü(Mecd), Türkiye Komünist Emek Partisi, Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK), Suudi Arabistan Komünist Partisi, Filistin Komünist Partisi,

Devamı: S. 11'de

www.pesenkurd.org

PPKK MERKEZ KOMİTESİ TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

Kürdistan Öncü İşçi Partisi Merkez Komitesi toplanarak iç ve dış politik gelişmeleri değerlendirdi. PPKK'nin görevlerini saptadı, Kürt ulusunun bağımsızlık ve özgürlük uğruna verdiği savaşımına yeni bir ivme kazandıracak olan politik kararlar aldı.Merkez Komitesi,Politik Büro'nun toplantıya sunduğu politik raporu görüşüp onayladı.

Reykjavik ve sonrasındaki gelişmeler; Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin "çift sıfır çözüm" önerisi dahil tüm ısrarlı ve yapıcı önerileri, orta ve kısa menzilli nükleer füzelerin Avrupa'dan geri çekilmesinin dünyayı ikibin yılına kadar nükleer silahlardan arındırmanın olanaklı olduğunu gösteriyor.

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, emperyalizmin silahlanma ve gerginlik yanlısı çevreleri, bunu hazmedemiyor ve bu olumlu süreci baltalamak için konvensiyonel silahlanmayı gerekçe gösteriyor. Bu son gelişmeler, kimlerin gerçekten barış ve silahsızlanma yanlısı olduğunu gösteriyor. PPKK Merkez Komitesi, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin dünya barış hareketi tarafından coşkuyla karşılanan son önerilerine büyük değer verdiğini bir kere daha vurguluyor.

Sovyetler Birliği'nde, Nisan 1985'te başlayan ve SBKP'nin 27.Kongre'sinden sonra daha da belirginleşen yeni bir dönem başladı. ve hayatın her alanında köklü reformlar yapılıyor. Sosyalizmin yarattığı maddi ve manevi olanaklar sayesinde gerçekleştirilen yenileşme ve açıklık hareketi, tüm ilerici insanlığın sempatisini kazanarak , ona örnek oluyor.

PPKK Merkez Komitesi, yenileşme ve açıklık hareketini, dün zamanı gelmediği ve yapılması nesnel olarak olanaklı olmayan, ama bugün yapılması gereken reformlar olarak görmüyor; tersine, yenileşme ve açıklık politikası dün de gerekliydi. Sosyalizme olan derin inanç nedeniyle pratik yaşam içindeki yanlışlıklar, zamanında görülemedi veya yanlışlıklara iyimser gözle bakıldı. Bu tutum, yaratıcı girişim, enternasyonalist prensiplere dayanan açık yaklaşım, eleştiri ve özeleştiri yerine, söylenenleri bilinen ifadelerle tekrarlamaya götürdü. Aynı kolaycı tutumu partimiz de takındı. Partimiz yenileşme ve açıklık hareketinden dünya komünist ve işçi partilerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin çıkarabileceği zengin bir deneyimin olduğu kanısındadır.

Emperyalizm ve bölgedeki işbirlikçilerinin Ortadoğu' ya yönelik saldırı ve kışkırtma planları devam ediyor. Kürt, Arap ve Fars halklarına ağır kayıplar veren İran/Irak savaşının sürmesi, emperyalizmin bölgede etkinliğini artırıyor. Lübnan, Filistin ve Kıbrıs halklarına karşı düşmanca planlar sürüyor.

Partimiz; ABD ve işbirlikçilerinin Suriye ve Libya'ya karşı sürdürdükleri kışkırtma ve saldırıları şiddetle kınar ve başta Filistin halkı olmak üzere tüm bölge halklarının emperyalizme ve bölge gericiliğine karşı verdikleri mücadeleyi destekler.

PPKK, Ortadoğu'da adil ve kalıcı bir barış için Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs ve Ortadoğu sorunlarının görüşülmesine ilişkin yaptığı uluslararası konferans önerilerini destekliyor. Bununla birlikte şu gerçeği vurgulamak gereker ki 25 milyona varan nüfusuyla Kürt ulusu, ülkesinde bağımsız ve özgür bir yaşama kavuşmadan bölgede adil ve kalıcı bir barış sağlanamaz. Bölge sorunlarına adil çözüm arayışlarında bu gerçek gözönünde bulundurulmalıdır. Partimiz, ABD emperyalizminin bölge halklarına karşı kendi kirli plan ve komplolarını daha etkin uygulaması için zemin yaratan, Kürdistan toprakları üzerinde de sürmesi nedeniyle halkımıza ve onun mücadelesine ağır kayıplar veren İran-Irak savaşının bir an önce adil ve demokratik bir çözümle son bulmasını istiyor.

PPKK Merkez Komitesi, şu gerçeğe de işaret etmeyi tarihi bir görev sayıyor: Kürt ulusunun ulusal ve demokratik haklarını gözetmeyen bir barış adil ve demokratik olamaz ve bölge barışını istikrara kavuşturamaz.

Kürdistan ulusal demokratik güçleri, onlarsız barışın sağlanamayacağını tüm dünyaya göstermek durumundadırlar. Bunu sağlamak, Kürdistan ulusal demokratik güçlerinin sıkı işbirliği ve dayanışmasına bağlıdır. PPKK Merkez Komitesi tüm ulusal demokratik güçlerin bir taraftan içinde savaşımı sürdürdükleri ülkemiz parçasındaki güçlerini birleştirmeye , diğer taraftan da tüm parçalardaki ulusal demokratik güçleri Kürdistan Ulusal Kongresi'nde birleşmeye çağırıyor.

Ortadoğu'da ABD ve NATO'nun jandarmalığı rolünü üslenen faşist diktatörlük, emperyalizmin bölge planlarında daha aktif görevler alıyor. Bölgede gerici bir pakt oluşturma girişimlerinin başını çeken, İran-Irak savaşına gerektiğinde müdahale etme, Musul ve Kerkük'ü işgal etme

Pêşeng: Sayfa 2

hazırlıklarını sürdüren, Bulgaristan, Yunanistan ve Suriye'ye karşı gerginliği sürekli diri tutan faşist rejim, Türkiye ve Kürdistan'da da baskı ve zulmünü sürdürüyor.

Türkiye ve Kürdistan'da anti- faşist muhalefet daha da gelişiyor; toplumun her alanında faşist diktatörlüğe karşı demokrasi güçleri tepki ve taleplerini giderek daha örgütlü bir biçimde yükseltiyorlar. Bu mücadeleye giderek geniş kitlelerin katılması, diktatörlüğün koyduğu yasakları pratikte işlemez duruma getiriyor. Diktatörlük tüm baskı ve zulme rağmen bu olumlu ve umut verici gelişmeyi önleyemiyor.

Toplumdaki bu hareketlenmenin burjuva partileri tarafından dumura uğratılmasının önüne geçilip doğru bir yöne kanalize edilebilmesi için anti faşist muhalefetin mutlaka merkezi bir yönlendiriciliğe kavuşması gerekir. PPKK Merkez Komitesi, Türkiye ve Kürdistan'ın tüm anti faşist güçlerini ülke zemininde mücadeleyi yükselterek gelişen toplumsal muhalefeti faşizme karşı örgütleyip harekete geçirmeye çağırıyor.

Diktatörlük, iç ve dış kamuoyunu yanıltma ve burjuvazi arasındaki çelişkileri yatıştırmak amacıyla bir avuç burjuva politikacısı üzerindeki "yasaklar" ın kaldırılabilmesi için "referandum" yolunu seçti. Demirel, Ecevit ve diğerleri, "referandum"da "evet" oyu çıkarsa artık resmen politika yapabilecekler. "Yasaklı" burjuva politikacılar "referandum"da hedeflerine ulaşırlarsa rejimle olan bu sorunları da bitecek ve aralarındaki çelişkiler daha da yumuşayacaktır.

Bu durumda sosyalist, devrimci ve demokratik güçlerin görevi, faşist rejim ve diğer burjuva muhalefeti arasındaki çelişkileri derinleştirip bu çelişkilerden yararlanmaktır. "Yasaklı" burjuva politikacılarının faşist rejime karşı Türk ve Kürt halkları yararına bir alternatif göstermeleri sözkonusu olamaz. Kürt sorunu konusunda, Türk burjuva güçleri arasında temel bir fark yoktur. Sadece ırkçı-şoven politikayı kimin en iyi uygulayabileceği yarışması vardır. Kürt ve Kürdistan düşmanlığı, onları her durumda birleştiren ortak paydadır.

Kürt halkı üzerindeki baskılar sürerken, işçi ve emekçi kitleler, aydın ve öğrenciler binbir yasakla karşı karşıya iken, yani onmilyonları ilgilendiren yasaklar dururken bir avuç burjuva politikacısının "yasakları"nı temel sorunmuş gibi ele almak büyük bir aldatmacadır.

Bu gerçekten hareket eden partimiz 6 Eylül 1987'de yapılacak "referandum"da Kürt halkına karşı şoven ve düşmanca bir politikayı uygulayan ve bugün de enerjik olarak destekleyen politikacılara halkımızın verecek tek oyunun olmadığı, "referandum"da "boş oy" kullanılması gerektiği görüşündedir. Partimiz diğer sosyalist, devrimci ve yurtsever güçleri de aynı tutumu almaya, yani "boş oy" kullanmaya çağırıyor.

Sömürgeci faşist diktatörlük Kürt halkının ulusal ve demokratik hakları uğruna verdiği mücadelesini yoketmek için her yöntemi kullanıyor. Türk komando birlikleri, "özel timler", halkımıza karşı ilan edilmemiş bir savaş sürdürüyor; yüzbinlerce kişiyi sürgüne zorluyor, toplama kamplarından başka bir şey olmayan "mezra ve köyleri birleştirme" adı altında bir plan uygulamak istiyor. PPKK Merkez Komitesi, Kürt köylülerini sürgün planlarına karşı direnmeye ve yerlerini terk etmemeye, Kürdü Kürde kırdırtmanın bir aracı olan "köy koruculuğu" görevini hangi gerekçeyle olursa olsun kabul etmemeye çağırıyor.

Apocuların Kürdistan'daki sorumsuz ve provakatif eylemleri ve ulusal demokratik güçlere karşı düşmanca saldırıları Kürt ulusunun bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine zarar veriyor. Sömürgecilerin istisnasız her eylemi Apoculara maletmesi, Apocuların da her eyleme sahip çıkması ve yurtsever güçlere karşı düşmanca saldırıları "kaos" ve provakasyon ortamı yaratmıştır.

PPKK Merkez Komitesi Apocuların yarattığı bu provakatif ortama işaret ediyor; tüm komünist, devrimci ve yurtsever güçleri "kaos" ortamı ve provakasyonların Kürdistan halkının davasına daha fazla zarar vermemesi için duyarlı hareket etmeye ve aktif tutum almaya çağırıyor.

Kürt halkının mücadelesini hedefe vardırmak için tüm ulusal demokratik güçlerin birliği ve dayanışması zorunludur. Hiç bir gerekçe ile en geniş ulusal demokratik güçlerin birliği savsaklanamaz. Sömürgeci düşmanı ancak birlikte yeneceğimize inanan PPKK, en geniş ulusal demokratik güçlerin birliği uğruna enerjik çabalarını sürdürecektir. Partimiz, Kürt ulusunun aydın, mutlu geleceğine ve ülkemizin bağımsızlığına varabilmesinin yolunun tüm ulusal demokratik güçlerin ülke zemininde ortak mücadelede birleşmesinden geçtiğini belirtir.

Temmuz 1987
PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi

DAHA GÜÇLÜ BİR PPKK İÇİN İLERİ !

...VURULAN ZİNCİRLERE HAYIR !

Baştarafı S.1'de

cı tipi"ne muhtaç olduğunu ve bunun varolan partileri kapatıp lider ve yöneticilerine yasak koymakla, yeni insanlara yol açmakla sağlanabileceğini savunup durdu.

Siyasi partiler ve seçim yasaları bu anlayışla hazırlandı. Emir ve kararnamelerle sadece üç kukla partinin 6 Kasım 1983 seçimlerine katılması sağlandı. Hemen sonra yapılan mahalli seçimlerde dayatılan "partisel yaşam" ın tutmadığı ortaya çıktı. Burjuva muhalafet partileri daha çok seslerini duyurdular; "bir bilen"ler "doğal lider"ler daha açık "politika" yapmaya başladılar. Çok geçmeden iki kukla parti dökülmeye ve giderek dağılmaya başladı. Çirkef parlamenter pazarlıkları yapıldı. 150'yi aşkın parlamenter parti değiştirdi, HP ve MDP, sonradan kurulan HDP eridi ve sonuçta SHP, DSP ve DYP parlamentoda grup oluşturdular. 12 Eylül öncesinin burjuva liderleri kendi partilerini kurdurttular ve fiili liderlikten "resmi" liderliğe geçmeyi engelleyen "yasak" tartışması başladı. Parlamentoda grubu olsun olmasın tüm burjuva partiler geçici 4. maddeyi tartışmaya açtılar ve "konuşan Türkiye" için 4. maddenin kaldırılması istendi. Uzun süre tartışmalardan uzak duran ANAP'ın da katılması ve referandum konusunda girişimlere başlamasıyla referandum gündeme girdi ve ANAP'ın oylarının da desteğiyle referandumun 6 Eylül 1987'de yapılması kararlaştırıldı.

ÇOK YÖNLÜ AMAÇ VE BEKLENTİLER VAR

Burjuva partilerinin, basın-yayın organlarının geçici 4. maddeye ilişkin kopardıkları fırtınalar, estirdikleri "demokratikleşme" rüzgarları; cuntanın gösterdiği "musamaha ve bazen bürüdüğü "tarafsızlık postu hep referanduma kaynaklık eden amaç ve beklentilerin yansımasıdır.

Faşist diktatörlük referanduma gitmekle yalan ve demagoji temelinde sürdürülen "demokrasiye geçiş"te ne denli kararlı olduğunu göstermek istiyor. 4. maddenin kaldırılmasıyla kimin iktidardan daha fazla pay alacağı ya da iktidarın paylaşılmasında yer alacağı kavgası yeni bir ivme kazanacak ama, burjuva muhalafetin rejime yönelik eleştirilerinde de yumuşama ve daralma olacak. Nasıl ki dün parlamento dışında iken SODEP,DSP ve DYP rejimin temeline karşı olduklarını açıkladılar ve parlamentoya girer girmez "demokrasinin eksikliklerini"nden dem vurmaya başladılarsa, yarın 4. madde kalkarsa Ecevit, Demirel ve Erbakan'ın daha fazla oranlarda yumuşayacağı kolaylıkla söylenebilir.

Mevcut burjuva parti ve liderlerindeki her yumuşamanın yaşadığımız süreçte toplumsal muhalefeti de etkileyeceği açıktır. Sol güçlerin yaşanan sürece ağırlıklarını koyamamaları halinde, gelişen toplumsal muhalefetin burjuva partilerinin cenderesinde "uysallaştırılabileceği" tehlikesi her zaman vardır. Bunun da rejimin uzun ömürlü olmasına yolaçacağı ortadadır.

Yani cuntanın her iki durumda da belli çıkarları vardır. Referandumda "hayır" oyları çoğunlukta olursa cunta "işte bakın halk da onları istemiyor" deyip burjuva muhalefet partilerinin etkinliklerini azaltmak için yeni gerekçelere kavuşacak. "Evet" oyları çoğunlukta olursa "yasaksız Türkiye"ye varılmış olacak ve cunta toplumsal muhalefeti kendi bünyesinde "ıslah" edebilecek olan burjuva partilerin, kurumlaştırdığı rejim temelinde uzlaşmasına, bazılarıyla iktidarı paylaşmaya çalışacak.

Referandumun arkasında toplumsal muhalefetin daha da radikalleşmesini engellemek, Kürdistan halkı üzerindeki baskıları bu defa "demokrasi" adına sürdürmek, uluslararası demokratik kamuoyunu aldatmak vb. amaçlar da var. Dikkatleri onmilyonların üzerinde yasak ve baskılardan bir avuç burjuva politikacısının yasaklarına kaydırmak da referandumun başlıca amaç arasındadır.

ONMİLYONLAR ÖZGÜR DEĞİLKEN DEMOKRASİDEN BAHSEDİLEMEZ

Referandumun çok yönlü amaçlarının yanında referandumun kimlere "özgürlük" getirmeyi amaçladığında önemlidir: 4. madde kapsamına esas olarak CHP,AP, MSP ve MHP liderleri ve bir kısım yöneticileri giriyor. Gerçi bu burjuva politikacılar fiilen politika yapıyorlar, kendi çizgilerindeki partileri yönlendiriyorlar. MHP'nin ideolojisi yani faşizm zaten iktidardadır. AP, MHP ve MSP kökenli kadrolar, 12 Eylül faşizminin çerçevesi içinde kimi kilit noktaları ellerinde tutuyorlar.

Demirel, Ecevit, Erbakan ve Türkeş gibi eski parti liderleri şimdide kendi çizgilerindeki partileri resmen yönlendirebilmek için 4. maddeyi kaldırmak istiyorlar. Öylesine bir hava yaratıldı ki sanki halklarımızın temel sorunu "yasakları"' kaldırmaktır.

Halbuki referandum, Kürdistan halkının tüm ulusal demokratik haklarından yoksun olduğu, halkımıza karşı ilan edilmemiş bir savaşın sürdürüldüğü, toplu sürgün planlarının uygulamaya sokulduğu, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının özgür olmadığı ve dahası tüm bu ve benzeri gerçeklerin gözardı edilerek unutturulmak istendiği, uluslararası demokratik kamuoyunun daha aktif ve somut tutumlar takındığı koşullarda yapılıyor.

Kendi "özgürlükleri için", kıyamet koparan burjuva liderler, onmilyonların hak ve özgürlüklerinin yasaklarının sözünü bile etmiyorlar. Ama çıkarlarını sözkonusu etmedikleri onmilyonlardan kendileri için oy istiyorlar.

Partimiz faşizmin baskı ve ya-

Devamı: S. 9'da

Pêşeng: Sayfa 4

KÜRDİSTAN'DA OLAĞANÜSTÜ SÖMÜRGE VALİLİĞİ

Baştarafı S.1'de

fazla terör estirilmeli, daha fazla kan dökülmeliydi. Yedi yıllık diktatörlük, Kürt halkının, onun ulusal demokratik güçlerinin mücadelesini dağıtamamış, yok edememişti. 12 milyonu aşan bir Kürt nüfusun içinde, sömürgeci faşist rejime, onun işgalci ordusuna duyulan kin her gün daha çok bileniyor, ulusal şuur ve uyanış Kürt halkı arasında günden güne artıyordu. Öyle bir potansiyel birikiyordu ki yarın "Allah esirgesin" (!) harekete geçtiğinde, yatağından taşmış sel suları gibi hiç bir güç yada engelin önüne çıkamıyacağı, onu durduramıyacağı daha şimdiden görülüyordu.

Bu potansiyelin bir gün gelip harekete geçeceği açıkken, öyle salt sıkıyönetimli uygulamalarla oyalanılamazdı. Diktatörlüğe göre bu, belki de öylesine seyirci kalıp felaketin kapıyı çalacağı günü beklemek demekti. Bu nedenle ne yapıp edip o günün gelişinin önüne geçmek, daha her şey hazırlıksızken üzerine çulanıp bu potansiyeli dağıtmak, potansiyelin kaynağı olan Kürt halkını yöresinden yurdundan sürerek, öldürerek, kırarak tarumar etmek gerekirdi.

Ama nasıl? Durup dururken öyle her istediğini yapmak olmuyor. Bir bahane, bir gerekçe ve hele hele bir kamufle ortamı ya da olanağı bulunmalıydı. Buna götürecek planlar yapılmalı ve en uygun zamanda yürürlüğe sokulmalıydı. Nitekim diktatörlük tüm bu planları yaptı.

Derken Avrupa parlamentosunda, Kürt halkının varlığının ulusal demokratik haklarının tanınmasını isteyen karar çıktı ve bu, faşist sömürgeci diktatörlüğü büsbütün çileden çıkarttı. Ama anlaşılan her şeyin zamanı gelmişti. Karardan üç gün sonra Pınarcık katliamı, bir kaç gün sonra Yuvalı ve Peçenek köyü katliamı gerçekleştirdi. Bingöl'de, Diyarbakır'da, Kars'ta, Mardin'de başka saldırılar, sabotajlar oldu. Hakkari'nin değişik köylerinde işine giden insanlar kaçırıldı. Cunta, bütün bu katliam, cinayet ve sabotajların Apocular tarafında gerçekleştirildiğini basına dağıttığı çarşaf çarşaf toplu katliam fotoğraflarıyla duyurdu. Apocular da "evet biz yaptık" dediler. Bu yetmemiş olmalı ki, bizzat resmi ordu bu sefer Tunceli semtlerini, yüzlerce evi saatlerce kurşun yağmuruna tutu. Kürdistan'da öyle oldu ki, bir iki hafta içinde provakasyon ortamının yaşattığı toz duman içinde göz gözü göremez oldu ve Özal sıkıyönetimin kaldırılmasından sonra Kürdistan'da uygulanacak yönetim biçimini açıkladı. Kürdistan'ın sekiz ilinde adına "Olağanüstü Bölge Valiliği" denilen olağanüstü sömürge valiliği kurulacaktı. Bu işin üstesinden alelacele gelebilmek için kukla parlamento bile beklenmemeliydi. Kanun hükmünde kararnameyle Kürdistan'nın Diyarbakır, Siirt, Hakkari, Mardin, Bingöl, Van, Elazığ ve Tunceli illerini kapsayan bölgesi olağanüstü sömürge valiliği bünyesinde birleştirilerek, başına cuntanın has adamı Diyarbakır valisi Hayri Kozakçıoğlu getirildi.

Böylece 14 Temmuz'da Kürdistan'nın geniş bir kesiminde, Türkiye genelinde yürürlükte olan yasama ve yürütmeden ayrı bir statü yani sömürgeciliğin açık itirafı olan bir statü getirildi, ve şimdi sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu, kendisine has yasaları, kadroları, 25 bin kişilik askeri, polis birlikleri, 10 bin kişilik ve özel kontrgerillasıyla farklı olağanüstü bir yönetim kuruyor.

Kamu hükmündeki kararnameyle belirlenen biçimiyle olağanüstü sömürge valisi, görev alanındaki kamu kuruluşlarından istediği tesis, bina, araç-gereç ve personeli alabilecek.

Bölgedeki bütün özel ve genel kolluk kuvvetleri emrinde olacak. Güvenlik güçlerinin yerlerini sürekli veya geçici olarak değiştirebilecek.

Bölgedeki MİT, valiye bağlanacak.

Bölgedeki askeri kuvvetlerden yardım isteyebilecek.

Hakim ve savcılarla, jandarma dışındaki askeri personel hariç, herkesi görevden alabilecek, görev yerini değiştirebilecek.

Köy ve mezraların yerini değiştirebilecek, bunları birleştirebilecek, gerekirse resmen kamulaştırma yapabilecek.

Emrindeki kuvvetleri, gerekirse mücavir illerde harekatın takibi amacıyla görevlendirebilecek (yani kendisine bağlı olmayan Kürdistan illerinde de terör ve baskıyı sürdürecektir).

Yaptığı harcamalar, ihale ve sayıştay kanunlarının kapsamı dışında olacak.

Emrinde çalışanlara, en yüksek devlet memuru maaşının yüzde 10'u ile yüzde 25'i arasında bir miktar tazminat verebilecek.

Bu yetkileri kullandığı için Danıştay'da iptal davası açılamayacak.

Emrindeki herkes için sicil tutacak (Cumhuriyet, 15 Temmuz 1987)

Böylece görünürde Kürdistan'ın bir bölümünde ama yasanın verdiği yetkiler ve fiili uygulamalarla hemen hemen tümünde olağanüstü açık bir sömürge yönetiminin başlangıcına tanık oluyoruz. Bu başlangıç hiç kuşkusuz Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin başlangıcı değil. Kürdistan'da daha önce de sömürgeci bir devlet ve sömürge yönetimi vardı. Ama şimdi sömürgeci devletin, ülke toprakları üzerindeki boyunduruğunu pekiştirmek, her şeyi baskı ve zorbalıkla halletmeye uygun bu yönetimini uzun ömürlü kılmak için kendisini reorganize ettiğini söylemek mümkün. Faşist diktatörlük koşullarındaki sömürgeci devlet, Kürdistan'da yeni bir örgütlenmeye gitmenin temellerini atıyor.

Bu anlamıyla da bir başlangıç olduğu için gelecekte Kürdistan halkını çok daha zorlu ve acılı günlerin beklediği ortadadır. Bu yönetimin daha ilk adımını kamufle etmek ve ona uygun bahaneler bulmak için ilk günlerde yaratılan provakasyon ortamıyla yetinilmeyeceği açık. Diktatör-

Devamı: S. 12'de

ÇOCUKLAR HAİN, DEVLET HALKIMIZIN DOSTU OLAMAZ

Sömürgeci-faşist diktatörlüğün, Kürdistan'da halkımız üzerinde uyguladığı baskı, sindirme eritme ve ulusal benliğinden uzaklaştırma politikalarının giderek yeni biçimler ve karekterler edindiği, Kürdistan'ın sömürge statüsünü daha da netleştiren, adına "Koordinatör Vali" dense de, "Genel Vali"liğe geçiş faaliyetlerinin kesinlik kazandığı, köylülerimizin çeşitli bahanelerle yerlerinden yurtlarından sürülmek istendiği, tarımsal faaliyetlerin yasaklandığı, insanlarımızın rastgele nedensiz ve keyfi olarak katledildiği,şehirlerimizin askeri birliklerce taranarak halkımıza gözdağı verildiği, kısacası sömürgeci devlet terörünün hadsafhaya vardığı bir dönemi yaşıyoruz. Ama bütün bunlara, özellikle son dönemlerde giderek yoğunlaşan, hangi amaca hizmet ettiği beli olmayan ve PKK (Apocular)nin sahip çıktığı kimi eylemler iç ve dış kamuoyuna gerekçe olarak gösterilmektedir.

1987'nin başlarında başlatılan ve son günlerde giderek yoğunlaşan eylemlerin ulusal davamızı önemli ölçüde olumsuz yönde etkilediği, haklı ve meşru davamıza, özellikle uluslararası platformlarda gölge düşüreceği, halk saflarında uzun vadede derin güvensizlikler yaratacağı açıktır. Bunun nedeni,malum eylem sahipleri dışında hiç bir anlayışın kabul edemeyeceği, çocuk, kadın ve yaşlı insanların hedef ayırt edilmeksizin topluca katedilmeleridir. Hangi yönden alırsak alalım, sözkonusu eylemler Türkiye'deki demokrasi ve Kürt halkının kurtuluş mücadelesine zarar veren siyasal anlamda karşı devrimi güçlendiren eylemlerdir.

5 yaşında bir çocuk, babasının; bir kadın, kocasının;88 yaşında bir ihtiyar, oğlunun; mühtemelen işlemiş olabileceği bir "suçtan" ötürü cezalandırılamaz. Henüz yaşadığının bile bilincine varmamış 3 aylık bir bebek ihanet etmiş olamaz, öyle sayılamaz. Bir anna-baba, oğulları "köy korucusu" veya muhtar olmuş diye "ihanet" etmiş sayılamazlar. Çünkü, hiç kimse aradaki kan bağı ne olursa olsun bir başkasının eyleminden sorumlu tutulamaz.

Eylemlerde çocukların, kadınların ve yaşlıların öldürülüyor olması, kimilerinin sandığı yada öyle inanmak istediği gibi "serseri kurşun"lar sonucu veya savaş koşullarının istenmeyen sonuçları olarak değerlendirilemez Askeri anlamda hedef; çevresinden izole edilmiş çok belirli "nokta" demektir. Esas olan noktadır; ama bazen istenmiyerek hedefin çevresi de etkilenebilir. Oysa burda durum oldukça farklıdır. Hedef "köy korucuları" artı kan bağları ya da muhtar artı kan bağlarıdır. Olayların sonuçları bunu açıkça göstermektedir.

Açıktırki, böyle bir hedefleme sonuçta devrimci mücadeleye hizmet etmez, karşı-devrimin demagojik propogandalarına güçlü bir malzeme hazırlar. Bundan uzun vadede zarallı çıkacak ulusal kurtuluş mücadelemizdir. Ama öte yandan sömürgeci Türk devleti, daha önce gerçekleştirdiği katliamları, soykırımları bir çırpıda unutuverererek, olaylar karşısında üzülüyor gözükmekte, sahte göz yaşları dökmektedir.

Oysa bu olaylara en çok sevinen sömürgeci Türk devletidir. Bunu Turgut Özal olaylar sırasında yaptığı konuşmasında açıkça dile getirdi. Çeşitli köşe yazarları, Pentagon, "terörle mücadele" uzmanları, "insanlık" adına Özal ile aynı sevinci paylaştılar. İktidar, basın, TRT ve her çizgide burjuva partileri bir koro halinde, "Güney Doğu" insanına sahip çıkma adına sonuçtan nasıl yararlanacaklarının hesaplarını yaptılar. Sanki halkımızı bugüne dek sömürenler,Dersim, Ağrı, Zilan katliamlarının mimarları kendileri değilmiş gibi...

Özallar, İnönüler, Ecevitler, Demireller, Evrenler !

Akıttığınız timsahın gözyaşlarıdır, feryatlarınız halk düşmanı yüzlerinizi gizleyemez. Artık insanlarımızı çocuksu saflıkla kandıramayacaksınız; buna müsade etmiyeceğiz. Çirkin yüzlerinizi her fırsatta açığa çıkartacağız. Yalan ve demagojilerinize karşı, gerçekleri, devlet gücünüze karşı, halkın birleşik gücünü koyarak mücadele edeceğiz.

Devrimciler, Yurtseverler !

Ulusal kurtuluşçuluğun, suçsuz insanların, çocukların öldürülmesine eşit olmadığını kitlelere kavratalım, devrimci mücadelemizle halkın davasına zarar veren yanlış anlayış arasındaki farkları kalın çizgilerle ortaya koyalım. Sömürgeci Türk devletinin sahtekarlıklarını açığa çıkaralım. Birliğimizi pekiştirerek sömürgeci-faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi yükseltelim.

9 Temmuz 1987

PPKK

Kürdistan Öncü İşçi Partisi

PÊŞENG'İ OKU-OKUT !

YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR !

«GENEL VALİ» MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ

Sömürgeci Türk devleti ve halkımızın ulusal- demokratik güçleri arasındaki mücadele yıllarca, ama giderek keskinleşerek sürüyor. Bu mücadelenin taraflarını; halkımıza kölece bir yaşam tarzını dayatan, mevcut statukoyu korumayı amaçlamış sömürgeci güçler -her boydan ve renkten Türk burjuvazisi- ve Kürdistandaki işbirlikçileri ile sömürgeci boyunduruğu kırarak, özgür uluslar arasında bir yer edinmeyi yaşam gereği sayan ulusal kurtuluşçu güçlerimiz teşkil ediyor.

Açıktırki, sömürgeci Türk devletinin uygulama plan ve manevralarının toplamı, ne pahasına olursa olsun, sömürgeci ilişkilerin sürdürülmesine yöneliktir. Bunu artık garipsemiyoruz; hatta bu "haklarını" güçleri yetiğince kulansınlar diyoruz. Ama bizim de halkımızın özgürlüğü, ülkemizin kurtuluşu uğruna, "köleliği istemiyoruz" diye ayağa kalkmaya, "kafamıza, yüreğimize hüküm edemezsiniz" diye haykırmaya, onursuzca yaşam yerine onurlu bir yaşam için mücadele etmeye hakımız olduğu teslim edilmelidir.

T C, tarihinin her döneminde halkımıza karşı iki yüzlüce davrandı. İnsanlarımız askere alınıyor, Amerikan emperyalizminin "yüce çıkar"ları uğruna Kore'ye ölüme gönderiliyor, Kıbrıs'ta Türk devletinin ilhakçı-yayılmacı emelleri adına, en ön saflarda ölümüne savaştırılıyor, ama askerlik yaptığı alanda "kiritik" noktalarda nöbet tuturulmuyor, yani açıkça güvenilmiyor. Kürt işçilerinden, köylülerinden vergi alınır, Kürdistandaki petrole, enerji kaynaklarına, kömüre, çimentoya, madenlere elkonulur, karşılığında; mayın tarlaları, jandarma karakolları, hapishaneler inşa edilir. Dersim ilmiz bir bütün olarak haritadan silinmek, köylerimiz çeşitli bahanelerle boşaltılmak istenir. Kısacası bize "Kürt olarak yaşama hakkımızın olmadığı" söylenmektedir.

İşte bütün bunlar, T.C.nin, Kürdistan politikasında yeni taktikler, yeni manevralar geliştirmesini gerektirmektedir. Ve ince uzun hesaplamalardan sonra, iç ve dış kamuoyunu yanıltmak ama istenileni yinede gerçekleştirmek için sıkıyönetim kaldırılarak Kürdistan'a "GENEL VALİ" atandı. Biz Hayri Kozakçıoğlu'na "Kürdistan Genel Vali"si diyoruz. Çünkü; "Olağan üstü Hal Valiliği" adı konulmayan "Bölge Valisi" ya da "Süper Vali" tanımlamaları, yalnızca Kürdistan gerçeğini kabullenmeme yönündeki çaresiz ayak diretmelerdir.

Kürdistan için, askeri, idari ve ekonomik politikaların uzlaşmaz merkezileştirilmesi demek olan "Genel Vali"lik sistemi, 1930'larda yürürlüğe konulan "Bölge Müfetişleri" uygulamasının yeni ve yetkinleştirilmiş bir biçimidir. Hayri Kozakçıoğlu isterse, hem de hiç bir hukuki temel aramaksızın, insanlarımızı yerlerinden sürgün edebilecek, mallarına elkoyabilecek, bir yerde zorunlu ikamete tabi tutabilecek, maddi değerlerimize elkoyabilecektir. Yani, artık eğer, Kürtlüğünüzü inkar etmiyor, "Valimiz çok yaşa" demiyorsanız; bir gece kapınız çalınıp evinizi boşaltmanız istenebilir ve yerinize bir polis yerleştirilebilir; köylünün buğdayına, mercimeğine askerin istihkakı diye elkonulabilir; arabanıza, kamyonunuza, traktörünüze, kolluk kuvvetlerinin ulaşım sorunu adına elkonulabilir; işçiye, memura "tehlikelisiniz" denilerek işten çektirilebilir. Bunlar, Kenan Evren'nin Türkiye'de yapamayacakları; ama Hayri Kozakçıoğlu'nun, sonradan hiç bir yargı organı nezhinde itiraz edilemiyecek Kürdistandaki sınırsız yetkileri.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KÖYLÜLER, AYDINLAR, TÜM HALKIMIZ !

İşte bize dayatılan yaşam biçimi bu. Ya bu kölece yaşama hayasızca evet diyeceğiz ya da bedeli ne olursa olsun köleliği red ederek mücadeleye atılacağız. "Genel Vali" uygulamasını boşa çıkarmak, ulusal ve toplumsal kurtuluşa adım adım varmak için; dağınıklığa ve örgütsüzlüğe son vererek örgütlü mücadeleyi yükseltelim.

KÜRDİSTAN'A "GENEL VALİ" MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ!

YIKILSIN SÖMÜRGECİLİK YAŞASIN BAĞIMSIZLIK !

26 Temmuz 1987
PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi

İSVİÇRE'DE İŞBİRLİĞİ VE DAYANIŞMA

Baştarafı: S. 10'da

TKSP taraftarları, TKP sempatizanları ve PPKK taraftarları idi. İşçinin Sesi, Rızgari, Troçkistlerden bir grup ve Halkın Kurtuluşu'ndan yeni ayrılan bir grubun da katılımıyla 60-70 kişilik bir katılım oldu. Her iki şehirde de yapılan açlık grevleri başarıyla sonuçlandı. Grev, Basın-yayına geniş çapta yansıdı.

Grevin bitiminden sonra yapılan durum değerlendirmesinde tüm örgütler, yapılan açlık grevinin -süresi azda olsa da- içeriğine ilişkin (anlam ve önemini belirten) birer konuşma yaparak eylemin sevinç verici olduğunu ve bu anlamda da salt bununla yetinmeyip bundan sonraki eylemlerde de birlikte iş yapmalıyız diye karar aldılar.

Bir Pêşeng Taraftarı

Pêşeng: Sayfa 7

Askeri Birliklerin Yakınından Geçmek Hayatına Mal Olabilir

12 Eylül 1980'de askeri bir darbeyle iktidarı ele geçiren faşist güçler; sömürgeleştirilmiş Kürdistan'da; konumlarını daha da güçlendirmek, ulusal demokratik muhalefeti sindirebilmek amacıyla bir sürü yeni uygulamalara başvuruyorlar.

Bunlardan bir tanesi de Kürdistan'a yeni komando birlikleri yerleştirmeleridir. Bu olay özellikle son birkaç yılda daha hızlı bir şekilde uygulanılmaya başlanıldı. Daha önceleri asimilasyon politikalarına hizmet amacıyla Kürdistan'da açılan Temel Yatılı Bölge Okulları, bu kez değişik bir amaca da hizmet ediyor; militarizme üs olarak kulanılıyorlar. Bu amaçla bir çok Yatılı Bölge Okulu'na özel eğitilmiş askeri birlikler yerleştirildi. Bir çok yerde (Lice, Hani, Dicle, Kulp, Sason, Kozluk, Eruh, Genç, Solhan, Kiği, Şırnak, Baykan vs.) kısa sürede yeni binalar yaptırılıp bu komando birlikleri yerleştirildi. Buralardaki birlikler sürekli olarak operasyonlar yapıp yüzlerce yoksul köylüyü "yataklık" yaptıkları gerekçesiyle günlerce soruşturmaya alıp işkencelerden geçiriyor, sindirmeye çalışıyorlar. Diğer taraftan da onlara "koruculuk" yapmaları ve sürekli bilgi vermeleri için baskı uyguluyorlar.

Bu birliklerin yanlarına yaklaşmak, büyük risktir. İşleri olan insanlarımızın o civara yaklaşmaları halinde başlarına olmadık bir sürü bela gelir. Özel eğitilmiş köpeklerden paçayı kurtarsanda ya kurşunlara hedef olursun ya da yakalanıp günlerce işkenceye maruz kalırsın. Başına gelenlerden ötürü de hiç bir şey idia edemesin, etsen dahi "sen zararlı çıkarsın". İşte bir örneği:

25.6.1987 günü Diyarbakır'ın Kulp ilçesinin Tepecik mahallesinde oturan 19 yaşındaki Ramazan Kaplan, kaybolan hayvanlarını aramak amacıyla evden çıkar. Komando birliğinin yakınındaki dereye inip hayvanlarını aramaya koyulur. Saat 20.00 sularında askerlerce yaylım ateşine tutulup öldürülür. Kaplan'ın vücuduna tam 11 kurşun isabet etmiştir! İlçe sakinleri ve Ramazan'ın akrabaları ne olduğunu öğrenemeden o geceyi tedirgin bir şekilde geçirirler. Sabah olunca Ramazan'ın babası karakola çağrılıp durum anlatılınca olanlar anlaşılır. Ramazan'ın babasını ilk önce komando bölüğü komutanı olan yüzbaşının yanına çıkarırlar. Yüzbaşı kendisine şikayetçi olmaması için uzun uzun nasihat çeker. Eğer şikayetçi olursa o zaman kendilerinin zararlı çıkacakları anlatılır: "O zaman oğlunun eline tüfek ve elbombaları yerleştiririz, askeri bölüğe sabotaj için geldiğine, çıkan çatışma sonucu iki arkadaşının kaçtığına, onun ise öldürüldüğüne dair rapor düzenleriz. Bunlara da senin yataklık ettiğini belirtip seni ve çoluk çocuğunu sıkıyönetimlerde sürüdürürüz. Gidip iyice düşün, sonra gel o zaman konuşuruz". Zavallı baba, bölüğün dışına çıktığında duvar dibinde çömelip biraz düşündükten sonra çaresiz bir şekilde cenazeyi alıp davacı olmayacağını bildirir.

Bu ve benzer olaylar, artık Kürdistan'da günlük yaşamın birer parçaları haline dönüştüler.

12.7.1987
S.ANDOKİ

Diyarbakır'ı Afişlerle Donattık

Yazıma Diyarbakır'ın en sıcak günlerinde, en sıcak sevgi ve selamlarımı ileterek başlıyorum.

Partimizin 12. kuruluş yıldönümünü simgeleyen "Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Savaşımında Daha Bilinçli, Daha İleri, Daha Kararlıyız" afişlemesi bilindiği gibi daha evel İstanbul'da geniş çapta yapılmıştı ve basın yer yer olayı 'bilinçli'ce çarpıtıp PKK'ye (Apocular) mal etmişti. Kuşkusuz bu çarpıtma MİT'in yönlendiriciliğinde yapılmıştı. Ardından, Diyarbakır'da Temmuz ayında geniş çapta Dağkapı ve Dörtyol dahil şehrin en işlek caddelerini bu afişlerle donattık. Polis olayı geç saatlerde fark edince geniş bir çaplı bir operasyonla afişleri sükmeye başladı. Sabah saat 10'a kadar süren çabalarına rağmen afişleri Diyarbakır cadde ve sokaklarından temizleyemedi. Bu durum halk ve aydın kesiminde günlerce konuşuldu; büyük ilgi ve sempatiye yolaçtı. Polis ise büyük telaşa kapıldı. Gazeteler "PKK (Apocular) yaptı" diye lanse etmesine rağmen hemen ardından cezaevinden çıkmış olan DDKD'li, "PPKK'li"lerin evlerine yönelik operasyonlar, aramalar yapıldı. Bazı şahıslar alınıp sorguya çekildi. Bugüne dek bir sonuç alınamadığı için de telaş içerisinde kudurup sağa sola saldırıyorlar.

Evet yoldaşlar, bugüne dek sorguları, baskıları, işkenceleri kar ettemedi ve bugünden sonra da etmeyecektir.

Mücadelemiz her geçen gün daha disiplinli, daha özverili, daha kararlı sürecektir. Daha ciddi görevler bizi bekliyor.

Devrimci Selamlarımla

ARJEN

Pêşeng: Sayfa 8

KÜRT KÖYLÜLERİ!

Mecburi İskana Karşı Direnin!

Sömürgeci Türk devleti, Kürt halkını Kürdistan'dan koparmak için yıllardan beri sürdürdüğü çabalarına son aylarda köylülerden başalayarak yoğunluk kazandırmıştır. "Anadili Türkçe olmayan nüfus birikiminin önlenmesi ve mevcutların dağıtılması" şeklinde ta 1934 yılında 2510 sayılı "İskan Kanunu"na da yansıyan bu politika, günümüzde daha yaygın ve çok yönlü uygulanıyor.

Sömürgeci devlet, Kürdistan'ın kırsal kesiminde uyguladığı ve giderek arttırdığı sürekli terör politikasıyla köylülerin yaşamını cehenneme çevirmiştir. Kürdistan köylüsü, sömürgeci devlete karşı mücadelede büyük rol oynuyor. Bu nedenle Kürdistan köylüsünün sindirilmesi sürekli olarak sömürgecilerin gündemindedir.

Devletin kolluk kuvvetlerinin Kürt köylülerine saldırıları, şeyh ve ağaların baskısıyla birleşince korkunç boyutlara varıyor. Bu sistemli baskılara, Apocular'ın köylü ailelere yönelik katliamlarını da ekleyince sömürgecilerin sürgün planı için tam da elverişli koşullar çıkıyor ortaya.

Bu son sürgün planı, sınır bölgesindeki köylerin boşaltılması uygulamasıyla başladı; Dersim, Muş, Erzincan illerinin birçok köyünü kapsayarak genişledi ve bugün de başta Siirt, Hakkari ve Mardin'i içine alarak tüm Kürdistan'ı kapsayacak şekilde genişliyor.

Zorunlu iskan planı iki şekilde uygulanıyor. Birincisi, emirnamelerle kolluk kuvvetlerinin baskı ve terörüyle biktırılan köylüler Türkiye'nin Adana, Mersin, İzmir, İstanbul ve Ankara gibi illerinin gecekondu mahallelerine göç ettirilip yerleştiriliyorlar. Fakat, bu tür illerde Kürtlerin toplu yaşamaları da devletin işine gelmiyor. Bu birinci şekle bağlı olarak, Kürtler, Kürdistan'daki köylerinden zorla koparılarak, batıda dağınık bir şekilde yerleşmeye zorlanıyorlar. Kürdistan'da boşalan bazı köylere de "Türk kültürlü" nüfus yerleştiriliyor.

İkincisi, "Köy ve mezraların birleştirilmesi" suretiyle "köykent" adı verilen yerleşim birimleri kurularak, Kürt köylülerinin daha iyi kıskaca alınması biçiminde uygulanıyor.

Her zaman olduğu gibi, bu son mecburi iskan politikası uygulanırken de bunun "bölge halkının refahı için" yapıldığı yalanı tüm propaganda araçlarıyla ilan ediliyor.

Gerek Kürtlerin direk Kürdistan'dan Türkiye'ye sürülmeleri ve orada zorunlu yerleşmeleri biçiminde; gerekse Kürdistan'da "yerleşim yerlerinin toplulaştırılması" biçiminde gerçekleştirilen mecburi iskanın "bölge halkının daha iyi koşullarda yaşaması" ile hiç bir ilgisi yok. Bu, Kürdistan'daki işgalin süreklileştirilmesi amacına uygun yapılıyor ve Kürt köylülerinin yaşam koşullarını daha da zorlaştırıyor.

Bir kere, Kürt köylüleri kendi ülkesinde kopmanın, hele hele zorla koparılmanın neden olduğu ekonomik, kültürel sosyal,

Devamı s. 11'de

...VURULAN ZİNCİRLERE HAYIR !

Baştarafı: S. 4'te

saklarına karşıdır.

Ne var ki bugün geçici 4. maddede ifadesini bulan "yasak", kalksa bile, bu,halklarımızın demokrasi mücadelesini güçlendirmiyor, geliştirmiyor. Bu nedenle halklarımızın çıkarı ne "evet"te ne de "hayır"dadır. Yani onmilyonların yasaklarını gözardı edip kendilerinin yasaklarını temel sorun olarak ön plana çıkaran bir avuç burjuva politikacısını desteklemek zorunda olmadığı gibi sırf böyle olduğu için referandumda "hayır" demek zorunda da değildir.

Temuz 1987 başlarında yaptığı toplantıda refarandum konusunu, tüm bu söylediklerimiz ışığında değerlendiren PPKK Merkez Komitesi, onmilyonların özgürlüğünü haykırmak, "demokrasi" aldatmacalarını boşa çıkarmak, halklarımızın ensesinde boza pişirenlerin amaç ve beklentilerini dumura uğratıp dikkatleri Türkiye ve Kürdistan halklarının güncel hedef ve taleplerine çekmek için halk kitlelerini geçersiz, yani "boş oy" vermeye çağırdı.

Faşist rejimin yasaklarına karşı olma adına geniş halk yığınlarına hiç bir olumlu şey getirmeyen bu refarandumda "evet" oyunun kullanılmasını savunanların boşuna kürek salladıkları, hatta farkında olmadan aldatmacaların, dikkatleri başka yönlere çekmeyi amaçlayan oyunların gerçekleşmesine katkıda bulundukları söylenebilir. Tartışmalarda taraf olmanın sadece "evet" veya "hayır" olmadığı, her iki tarafın içinde oldukları oyunları boşa çıkarmanın da taraf olduğunu, bazı dost güçlere hatırlatmakta yarar vardır. Halklarımızın çıkarları, içinde faşist Türkeş ve tescili MHP yöneticilerin de bulunduğu bir avuç burjuva politikacının yasağının kaldırılmasında da değildir.

Kürdistan ve Türkiyeli komünist, devrimci demokrat ve antifaşist parti ve örgütler refarandumu kaynaklık eden amaç ve beklentileri doğru değerlendirmek durumundadır. Esasında, kendilerini ve halk kitlelerini yanıltmaya götüren "evet" oyu çağrıları, sol güçlerin güven ve inandırıcılığını sarsacaktır. Doğru tutum, halklarımızın özlediği, uğruna mücadele ettiği demokrasiye varmak için mücadeleyi yükseltmektir. Referandumda bu inanca bağlı kalmanın yolu, onmilyonların boynuna, beynine zincir vuran "demokrasi aldatmacalarını faşist diktatörlüğe hayır şiarıyla geçersiz oy, yani "boş oy" vermektir.

●

Pêşeng: Sayfa 9

SİVEREK:

Yaygın Hastalıkların Nedeni

Halkımızı tarih boyunca zorlu koşullarla baş başa bırakarak veya göçlere zorlayarak ölümle karşı karşıya getiren hükümet şimdi de bizi sarılık, tifo, sıtma, dizanteri, bruselia, kolera, çocuk felci gibi hastalıklarla karşı karşıya getiriyor.

Bu hastalıklarla ilgili bazı istatistikler elde etmek istedim, fakat böyle bir istatistikin çıkarılmamış olduğunu söylediler.

Genel gözlemlere, basındaki haberlere dayanarak ve en önemlisi böyle hayat koşullarını yaşayarak bu hastalıkların kol gezdiğini söyleyebiliriz.

Bu hastalıkların önüne geçmenin yolu altyapı tesislerinin onarılması kontrol altında tutulması ve suların temiz tutulması için gerekenlerin yapılmasıdır.

Fakat hizmetler genelde halkın gözüne girip oy toplamak için yapılan görüntü üretimi şeklindedir.

Birde devletin yetkili makamlarından biri gelirse yine görüntü üretimine başlanır; çevreye bir çeki düzen verilmeye çalışılır; yollar asfaltlanır.-Başbakanın son gelişinde aynı şekilde yollar asfaltlandı, onun adına bir bulvar yapımına başlandı.-

Yani kısacası amaç hiç bir zaman "halk için hizmet" değildir.

Hele birde belediye başkanı iktidar partisinden değilse işler zorlaşır. Siverekte kolera salgının boyutunun nedenleri bunlardır. Yoksul mahallelerin lağım suları sokağa akıyorsa ve bu yerler sivrisinek karasinek yuvası haline gelmişse, su borularına kanalizasyon suyu karışmışsa, bunun sonu ya kolera ya tifo veya diğer bazı salgın hastalıklardır. Sağlık kuruluşlarının yetersizliği bilinçsizliğe terkedilmiş insanlarımızın "ishal" geçiştirmesi veya bizim dilimizle "şova" deyip küçümsemesiyle sorun büyüyerek beraberinde bir çok insanın ölümünü getirmektedir.

Siverek Belediye Başkanı 22 6. 1987 tarihli Cumhuriyet gazetesinde "şu şebekesinin boruları kırılmış, kanalizasyon suyuyla birleşmiştir. Ama biz ne yapalım. Her şey parayla halledilir. Bakanlık para göndersin şu şebekesini değiştirelim" diyor.

Sivrek belediye başkanı iktidar partisinden olmadığı için para gönderilmemiş ve şehir her türlü pislik, koku içinde bırakılmış.

Anavatan Partisi yetkilileri utanmadan halka: "Oyunuzu bize verseydiniz bunlar olmazdı" diyorlar.

Bir Pêşeng Okuyucusu

İsviçre'de İşbirliği ve Dayanışma

İçinde bulunduğumuz Ağustos ayında, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki sömürgeci faşist Türk devletinin zindanlarında tutsak tutulan, halklarımızın bir onur kaynağı olan politik hükümlü ve tutukluların, faşizmin çağdışı tüm baskı ve işkence uygulamalarına karşı direnerek, teslimiyeti red edip kabul etmeyerek bir kez daha başlattıkları açlık grevlerinin boyutu giderek büyüyor ve yankısı yurt içinde ve yurt dışında artan bir oranla yükseliyor; Bunun üzerine Avrupa'nın bir çok ülkelerinde olduğu gibi İsviçre'de de yaşayan Türkiyeli ve Kürdistanlı bazı örgütlerin yandaşları bir araya gelerek, İsviçre'nin Bern ve Basel kentinde politik tutuklu ve hükümlülerle dayanışmayı belirten bir açlık grevi eylemini başlattılar. Bern'deki Partizan, Halkın Kurtuluşu ve Devrimci İşçi örgütleri 10 gün süreyle başlattıkları açlık grevi eylemini başarıyla bitirdiler. Ardında da Basel'de 24 saatlik sembolik bir açlık grevine gidildi. Sol Birlik'ten katılan örgütler: TKEP,

Devamı: S. 7'de

SHP Mitinginde Olay Çıktı

SHP liderinin Kürdistan'a yapmış olduğu son gezi esnasında ilçemiz Silvan'da meydana gelen olaylara değinmek istiyorum.

Bilindiği gibi SHP Genel Başkanı Erdal İnönü beraberindeki parti üst düzey yöneticileri, milletvekilleri ve kalabalık bir gazeteci topluluğuyla 6 Eylül'de yapılacak olan halk oylamasıyla ilgili olarak, Kürdistan'da yasaklara karşı "evet" kampanyası düzenledi. Bu kampanya gezisi esnasında SHP Silvan İlçe yönetiminin girişimleriyle Erdal İnönü Silvan'da bir konuşma yaptı. Konuşma esnasında, slogan atan gençleri ve toplantıya katılan memurları belirlemek için, toplantı esnasında fotoğraf çekmek isteyen polislere Silvan İlçe Başkanı'nın itiraz etmesi ve SHP Genel Sekreterinin de çekilen filimleri geri istemesi üzerine olay çıktı, SHP Genel Sekreteri polisler tarafından tartaklandı. Ne var ki, gençlik olaya seyirci kalmadı; slogan atarak, yuhlayarak olayı protesto etti. Gazetecilerin de olay çıkaran polislerin resmini çekmek istemesi üzerine olaylar büyüdü. SHP Genel Başkanı'nın gayretleriyle olay büyük bir çatışmaya dönüşmeden önlendi. SHP Genel Sekreteri ve ilçe başkanı, olay çıkaran polislerin kimliğini tespit etmek ve çekilen filimleri geri almak için adliyeye gittiler ve gece geç saatlere kadar süren tartışmalar sonucunda filimleri geri alıp, polislerin de kimliğini belirlemiş olarak döndüler. Halk filimler geri alıncaya dek polislerin tüm ikazlarına rağmen gece geç saatlere kadar bekledi.

Bu olay kamuoyunda büyük yankı uyandırdı, günlerce basında yer aldı. Diğer tüm partiler de birer basın toplantısı düzenleyerek olayı protesto ettiler. Yalnız gerici, baskıcı ve vurguncu takımı olan ANAP hükümeti utanmadan polisleri savundu; Olayı SHP Genel Sekreterinin çıkardığını öne sürdü.

TEMO

BÖLGEDEKİ İLERİCİ GÜÇLER OMUZ OMUZA !

Baştarafı S.1'de

Filistin Halk Mücadele Cephesi, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Bahreyn Halk Cephesi, Yurtdışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu, Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi (FETİH) ve Umman Halk Kurtuluş Cephesi'nin yayınladıkları ortak bildiride şöyle deniliyor:

IRAK YÖNETİMİNİN KANLI SALDIRILARINI PROTESTO EDİYORUZ

"CUD (Irak Ulusal Demokratik Cephesi)'nin verdiği son bilgilere göre 5 Haziran 1987 günü Irak yönetimine bağlı 7 savaş uçağı Irak Kürdistanı'nın Behdinan bölgesine karşı kimyasal silahlarla saldırıda bulundu. Saldırı sonucu, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 100'den fazla kişi öldü veya yaralandı. Bu yeni saldırılar, Irak rejiminin Kürt halkına karşı sürdürdüğü düşmanca saldırıların bir halkasıdır."

Daha önce de (15 Nisan 1987) Süleymaniye'nin 10 köyüne, Erbil'in 7 köyüne karşı kimyasal silahların kullanılması sonucu 1000'e yakın insan yaralanmış, bazıları da ölmüştü. 20 Nisan 1987 günü Şeyh Wesan köyüne karşı kimyasal silahlar kullanılması sonucu yine yaralananlar ve ölenler olmuştu.

Bu tehlikeli cinayetler, dünya komuoyunun çoğunluğunun karşı çıktığı ve durdurulmasını istediği İran-Irak savaşıyla yanyana sürdürülüyor. Irak yönetiminin, insanlığı yokeden, ekonomiyi tahrip eden ve uluslararası antlaşmalarla kullanılması yasaklanmış olan kimyasal silahları kullanması Arap ve Kürt halklarının muhalefetini yoketmek içindir.

.... Irak yönetiminin bu kanlı saldırılarını protesto ediyor ve saldırıların, sürgünlerin ve kimyasal silahların kullanılmasının durdurulmasını talep ediyor, kimyasal silahlara hedef olanlarla dayanışma içerisinde olduğumuzu ilan ediyoruz."

UMMANLI YURTVERLERLE DAYANIŞMA

Aynı gün, yukarıda adları geçen parti ve örgütlerin yanısıra (Umman Halk Kurtuluş Cephesi hariç), Irak Kürdistanı Demokrat Partisi, Irak Komünist Partisi, Ala Şoreş-Irak Kürdistanı ve Irak Sosyalist Partisi'nin de katılımıyla ortak bir bildiri daha yayınlanarak, iki yıldan beri tutuklu bulunmakta olan 30 kadar Umman Halk Kurtuluş Cephesi savaşçısı yurtseverin, 1987 Haziran ayı başlarında 3 yıldan 10 yıla kadar varan çeşitli hapis cezalarına çarptırılması şiddetle protesto edilerek Umman halkının ve önderi Umman Halk Kurtuluş Cephesi'nin mücadelesinin desteklendiği vurgulandı.

Sözkonusu parti ve örgütler, dünya kamuoyunu, insan hakları savunucusu örgütleri, barış ve demokrasi güçlerini kardeş ve dost Umman halkına karşı işlenen bu suçları kınamaya çağırdı.

MISIR HALKIYLA DAYANIŞMA

Yine aynı parti ve örgütler (Yurdışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu hariç), "Mısır halkının mücadelesiyle dayanışma ve siyasi tutukluların serbest bırakılmaları için" başlıklı ortak bir çağrı metnini imzalayarak kamuoyuna seslendiler.

Sözkonusu bildirinin son paragrafında "bizler dünya kamuoyu ve uluslararası örgütlerden seslerini yükseltmelerini ve Mısır yönetimine baskı yapmalarını; tutuklananların hemen serbest bırakılmaları, düşünce suçları dosyalarının ortadan kaldırılması ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması için çaba sarfetmelerini talep ediyoruz" denilmektedir.

İSKANA KARŞI DİRENİN !

Başta**rafı: S. 9'da**

politik ve psikolojik sorunların tüm biçimleriyle boğuşmakla karşı karşıyadırlar.

Sürgüne gönderilen Kürt köylüleri, ellerinde ne varsa tümünü satmak zorunda kalacaklar. Artık sahip oldukları toprakları işleyemeyecekler; ineğinden veya koyunundan süt sağamayacaklar; sağlık koşullarına uygun olmasa da kirasız oturdukları evlerinde oturamayacaklar, kendi ulusal giyisilerini giyerken kendilerini baskı altında hisedecekler, dillerini daha bir çekingence kulanacaklar, akraba, eş-dost, kirve ziyaretleri veya dayanışması da değişecektir.

Köy-kent denilen yerleşim birimlerinde yaşamaya zorlanan Kürt köylülerini de benzer sorunlar bekliyor. Bir kez, işsizlik olayı büyük merkezi yerleşim yerlerinde daha da artacaktır. Çünkü köylü, köyünden,üzerinde çalıştığı toprağından uzaklaştırılmıştır. Şehirdeki nüfus arasındaki işsizlik gözönünde bulundurulduğunda, köy-kentlerdeki işsizliğe sömürgeci devletin çözüm getiremeyeceği sonucuna varmamak için hiç bir neden yoktur. Zaten devleti ilgilendiren de sorunun bu yönü değil. Sömürgeci devleti ilgilendiren tek şey, otoritesini daha iyi nasıl sağlayabileceği sorunudur. Bu nedenle köy-kentlerde baskılar daha da sistemleştirilecektir.

İşte bu koşullar karşısında Kürt köylülerinin tek seçeneği kalıyor. O da DİRENMEKTİR. Evet, direnmek; sömürgeci iskan politikasına karşı direnip Kürdistan'daki köyünü terk etmemek! Son aylarda Kürdistan'da gelişen olaylar ve köylüler üzerinde estirilen terör koşulları durumu zorlaştırsa da direnişten başka seçenek yoktur.

Pêşeng: Sayfa 11

ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİNİN KÜRT HALKIYLA DAYANIŞMA BİLDİRİSİ

Evren-Özal diktatörlüğü Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda estirdiği terör ve zorbalıklara yeni bir halka daha ekledi.

Binlerce Kürt köylüsü "Ormanları Koruma Kanunu" adı altında yerlerinden, yurtlarından koparılıp batı Anadolu'ya sürgün ediliyor. Bunun yanında Kürdistan'ın en verimli topraklarına Türkler yerleştirilmek isteniyor. Eldeki bilgilere göre şimdiye kadar Dersim'de 442 köye, Erzincan'da 275 köye bu karar tebliğ edilmiş bulunmaktadır. Ayrıca bu karar Erzurum, Bingöl, Kars, Muş, Ağrı, Hakkari illerini ve Elazığ ile Diyarbakır'ın bir bölümünü de kapsamaktadır. Kısacası bu karardan 9,5 milyon Kürt ve Türk köylüsü etkilenecektir. 1925 yılından bu yana Kürt halkını sürgün etmek amacıyla çeşitli adlar altında 25 adet kanun çıkaran, Bulgar ve Afgan göçmenlerini Kürdistan'a yerleştiren ve yeni sürgün kararları çıkaran şoven TC. yönetiminin asıl amacı Kürt halkının gelişen ulusal demokratik mücadelesini engellemek ve Kürt halkını zorla asimile etmektir.

Onbinlerce insanı cezaevlerinde esir tutan, 240 bin kişiyi çeşitli işkencelerden geçiren,169 kişiyi işkencelerde katleden, 55 idam gerçekleştiren, 500'den fazla idam kararları aldıran, nüfusu Türkiye'nin 1/3'üne yakın bölümünü oluşturan Kürt halkına karşı ilan edilmemiş bir savaş sürdüren, Türkiye Kürdistanı topraklarını saldırgan ABD ve NATO'ya peşkeş çeken Evren- Özal diktatörlüğü son göç kararıyla gerçek ırkçı-şoven yüzünü bir kere daha açıkça ortaya sermiştir.

Ortadoğu'nun en eski yerleşik halklarından olan ve milattan binlerce yıl öncesindeki tarihin derinliklerine dayanan Kürdistan'daki Kürt varlığını yok etmek mümkün değil ve olmayacaktır.

Bizler aşağıda imzaları bulunan parti ve ulusal kurtuluş hareketleri olarak faşist Evren-Özal yönetiminin Kürt halkına karşı uyguladığı baskı, terör ve sürgün politikasını şiddetle kınıyor, sürgün uygulamasının durdurulmasını talep ediyor ve tüm dayanışmamızla Kürt halkının haklı mücadelesinin yanında olduğumuzu ilan ediyoruz. Ayrıca tüm uluslararası insancıl örgütleri TC.'nin Kürt halkına karşı aldığı göç kararlarının durdurulması için seslerini sesimize katmaya ve Türkiye'ye baskı yapmaya çağırıyoruz.

Temmuz 1987

Bahreyn Halk Cephesi
Batı Sahra Halk Kurtuluş Cephesi(POLİSARİO)
Filistin Komünist Partisi
Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi(El - Fetih)
Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe
Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe-Ürdün Örgütü(Mecd)
Filistin Halk Kurtuluş Cephesi
Filistin Birleşik Emek Komitesi
Irak Komünist Partisi
Iraklı Demokratlar Birliği
Irak Demokratlar Topluluğu
Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK)
Mısır Komünist Partisi
Ulusal Sosyalistler Kongresi
Somaliyi Kurtarma Ulusal Demokratik Cephesi
Türkiye Komünist Emek Partisi
Umman Halk Kurtuluş Cephesi
Ürdün Komünist Partisi
Ürdün Halkçı Mart Komiteleri

KÜRDİSTAN'DA OLAĞANÜSTÜ SÖMÜRGE VALİLİĞİ

Başlarafı: S. 5'te

lük de bu zorbalık rejiminin inşası için çok daha kanlı katliamların gerektiğini biliyor. O nedenle de Kürdistan'daki yeni devlet reorganizasyonu kanlı olayların eşliğinde inşa edilecek.

Bu durum, bir gerçeği daha ortaya koyuyor. Bir kaç demokrat bilimadamı, gazeteci ve yazarın Kürt sorununda bir ölçüde gerçekçi ve ilimli politikalara geçilmelidir biçiminde yansıyan önerilerinin aksine, sömürgeci devlet bırakın Kürt halkının varlığını tanımayı, onu sürgün, katliam ve diğer tüm zorbalık yollarıyla yoketmeyi kafasına koymuştur.

Bu durum, hiç bir koşulda varlığından ve ulusal demokratik haklarından vazgeçmeyecek olan Kürdistan halkının yakın gelecekteki mücadele yolunun da kaçınılmaz olarak ne olduğunu gösteriyor. Kürt halkı devletin sömürgeci şiddetini hedef alan onu boşa çıkarmayı amaçlayan ve bireysel terörizmi, devletin provakasyon ortamını besleyen, yığınlardan kopuk ve ne zaman kimin için ne yapacağı belli olmayan eylemleri dıştalayan bir direniş ve mücadele yolundan başka çıkar yolunun olmadığını görüyor.

●

Pêşeng: Sayfa 12